Ocak 1991 Özel Sayı 1,- DM

TKP—ML
Merkezi Yayın Organı

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

ŞEKİLSİZ VE İLKESİZ BİRLİK YAPMAKTANSA İLKELİ AYRI KALMAYI TERCİH EDERİZ!

Arkadaşlar,

Bundan bir süre önce "PARTİ'NİN TEMEL PROGRAMINA BAĞLI TÜM GÜÇLERİ BİR KEZ DAHA ÖRGÜTSEL BİRLİĞE ÇAĞIRIYORUZ" başlıklı, haziran tarihli yazınız elimize ulaştı. MK'nın 4. toplantısı yakın bir tarihte yapılacağı için "BİRLİK" çağrısı olarak adlandırdığınız çağrıyı MK 4. toplantımızda ele alıp değerlendirmeyi daha uygun bulduk. Dolayısıyla konuyu 4. toplantımızda ele alıp değerlendirdik.

Konuya girmeden önce bir noktayı belirtmeden geçemeyeceğiz. "BİRLİK" çağrısı yaptığınızı duyduğumuzda şaşkınlık içinde biraz sevindik. Evet, gerçek böyle! Neden? Çünkü, eski tavrınızdan yükseksen derece dönüş yapmanızın olumlu olabileceğini düşündük. Yazıda birazcık olsun olumlu yönde atılmış adımların olabileceğini düşündük. Dikkat edin, hep, birazcık diyoruz. Çünkü, ani dönüşlerin sahibine bile pek hayır getirmediğini biliyorduk. Nitekim öyle oldu. "BİRLİK" çağrısı denen şeyin, hilkat garibesi bir şey olduğu ortaya çıktı.

Komünist Partilerde "BIRLİK" sorunu, her isteyenin "birlikçi" gözükmek adına ağzına alabileceği bir sorun değildir. "BİRLİK" komünistler için yüce bir kavramdır. Ciddiyetle ve samimi olarak ele alınması gereken bir sorundur. Aksi halde ayak altında dolaşmaya başlar, ciddiye bile alınmaz.

Arkadaşlar,

Çağrınız her ne kadar iş olsun diye, ciddiyetsiz bir biçimde ele alınmış olsa da, biz çağrı yazısı üzerinde ciddi olarak duracak ve sorunu, öz ve biçim açısından irdeleyeceğiz. Herhangi bir sorunu ele alırken üzerinde durulması gereken esas nokta öz olmalıdır. Biz de bunu yaparken, biçim üzerinde durmadan geçmeyeceğiz. Bir şeye niteliğini veren öz'sede biçimde özü yansıtır. Arkadaşların çağrı yazısında bu fazlasıyla var. Öyleki, biçim denen şey öne geçmiş, öz kaybolmuştur. Yine de biz, kaybolan o özü yakalayıp çıkararak gerekli cevabı vereceğiz.

Şu anda iki ayrı örgütsel yapıya sahip olan devrimci birer örgütüz. Bizim açımızdan bu böyledir. Arkadaşlar da bizi ister böyle görsün isterse görmesin, en azından objektif açıdan böyledir. O halde çağrı yapan taraflar (p.yi temsil eden taraf olarak en azından) bizi bir güç olarak görüyor ki, bu çağrıyı yapmış. Bir örgütsek, "birleşilmesi" gereken bir güçsek, çağrının özünü bıraktık, biçim olarak ciddi olması gerekmez mi? Bizce gerekir. Çağrı yazısının biçimi bile, karşısındakini ne derece ciddiye aldığını gösteren bir göstergedir. Maalesef arkadaşların yazısında bu yoktur. Kendi içlerine yönelik yazılmış karar yazısı aynen bize gönderilmiştir. "konferans"çı kanada bir birlik çağrısı niteliği taşıyan bu kararın resmi yollarla "k" çı kesime ulaştırılması olumlu veya olumsuz cevabın istenmesi ..." diye devameden sözler, hangi ciddiyet ve sorumluluğun ürünü olarak bize gönderilen yazıda yer alıyor. "birlik çağrısı niteliği taşıyan karar..." da ne oluyor. Eğer karar almışsanız bunu uygularsınız. Biz başka bir karar aldık ama bu "birlik çağrısı niteliği" de taşıyor, demektir. O zaman kararınızda bile ciddi olmadığınız ortaya çıkmış olmaz mı? Neyse, bunu arkadaşların örgütler arası ilişkilerde tecrübe eksikliğinden ileri gelmiş olabileceğine bağlayarak

---

ÖNSÖZ:

Parti 3. Konferansımız esnasında partimizden DABK olarak ayrılan arkadaşların tekrardan ilkeli bir tarzda partiye katılmaları için, sürdürülen çabaya tüm devrimci demokrat kamuoyuda tanık oldu.

Parti MK'mız 3. Toplantısında bu gurupla birleşme çabalarının gelinen süreçte artık, partimizin asli görevleri arasından çıktığını belirleyerek DABK'ın niteliğinin tespitini yaptı.

Bir müddet evvel DABK-MK'sı "TKP-ML Güçlerini Örgütsel Birliğe Çağırıyoruz" adı altında kamuoyuna bir bildirge yayınladı. Bu çağrının içeriğine yanıt olarak TKP/ML-MK-SB imzalı olarak dergimize gönderilen yazıyı olduğu gibi yayınlayarak, devrimci-demokrat kamuoyunu ve IKK okuyucularını bilgilendirmeyi yararlı görüyoruz.

İKK YAZI KURULU

geçiyoruz.

Arkadaşlar, bırakalım çağrı yazısının içeriğini, yazıya koydukları başlıkta bile baltayı taşa vuruyorlar. Başlığa bir kez daha bakalım ve "BİR KEZ DAHA ÖRGÜTSEL BİRLİĞE ÇAĞIRIYORUZ" (abç) üzerinde şöyle bir düşünelim. 2x2 dört eder, bunu herkes biliyor. İtirazı olan var mı, yok! "BİR KEZ DAHA..." deyince, ne ifade edilmiş oluyor. "Daha önce de örgütsel birliğe çağırdık" ifade edilmiş olmuyor mu? Bizce evet! O halde ne zaman diye soruyoruz. Arkadaşlar bize daha önce de "birlik" çağrısı yaptı da acaba bizim mi haberimiz olmadı. Çağrı, bize olduğuna göre şöyle veya böyle haberimiz olurdu. Başka duyan, gören, bilen var mı? diye soruyoruz. Buna da evet diyen yok. Hemen söyleyelim, arkadaşlar, başka bir "birlik" çağrısı yapmadı.

Olmayan bir şeyi oldu gibi gösteren şey nedir? Samimi olmamak değil midir? Buna niye ihtiyaç duyuluyor? İdeolojik-siyasi mücadele ederek, P'nin birliği için çaba sarfedilerek, pratikte buna uygun davranılarak kazanılması gerek ve öyle olunması istenen şey, bir kalem darbesiyle kazanılmak isteniyorsa, aldanılıyor. Hak edilmeyen bir şey kimseye verilmez, kimse de bunu alamaz.

Arkadaşların "BİRLİK" çağrısı, gerçekten birlik istenilerek, buna inanılarak ve birlik için değil, başkalarının zorlaması, devrimci-demokratik kamu oyunda "anti-birlikçi" ve bölücü oldukları imajını silmek için yapılmıştır. Yazıyı okuyan her insan bunun böyle olduğunu rahatlıkla anlar.

Birlik istenilerek ve buna inanılarak yapılan bir çağrı kesinlikle böyle olmaz yazıdaki "Birlik" sözleri istenmeyerek yazılmış imajını insanda uyandırırken, içteki duygular zehir saçarcasına yansıyor. Dileriz "Birlik" sözleri inanılarak ve isteyerek yazılmış olsun, demek geliyor içimizden ama, maalesef diyemiyoruz. Çünkü, herşey o kadar çok açık yansımış ki, dilekte bulunmak sadece "diplomatik" bir ifadeden başka bir anlam ifade etmeyecektir. Açık olan şeyleri de söylememek bize bir şey kazandırmaz.

Partimizin DABK'la birlik sorunu yeni değildir. Üç yıldır DABK'la birlik diye bir sorunumuz vardı. Gelinen aşamada DABK'çı arkadaşlara günaydın demek gerekiyor. Şimdiye kadar neredeydiniz? Arkadaşlar yazılarında bu soruyu yanıtsız bırakıp, hiçbirşey olmamış gibi ve eskiden de aynı çağrıyı yapmışlar gözükmeye çalışarak, birden bire "birlik"çi kesilmeleri insanı düşündürüyor, elbette. Çünkü, ortada çelişkilerle dolu yeni bir tavır ve o tavrı yansıtan "hilkat garibesi" bir yazı var.

Yazıda öz ve biçim birbirine öyle uymuş ki, gerçekten istenmeyerek yapılan bir "birlik" çağrısı ve onu kamufle etmeye yetmeyen ifadeler ve kullanılan dil, basbas bağırıyor. Bu çağrı istenilerek ve birlik olsun diye değil, istenmeden, zoraki ve birlik olması için yapılmıştır.

Gerçekten birliğe inanılarak ve istenilerek yapılmış olsaydı, şimdiye kadar neden anti-birlikçi davrandıklarını, partimizin "Birlik Konferansı" önerisini neden reddettiklerini ve yazılı cevap bile vermediklerini, baştan bu yana değişenin ne olduğunu samimi ve dürüstçe ortaya koyar ve hatalarının özeleştirisini yaparlardı. Yazıda bu yok. (Hakkı olmadığı halde bizden özeleştiri isteniyor üstelik) Olmadığı gibi, "yavuz hırsız ev sahibini bastırır" misali, P.mizin birlik çabalarını ve önerilerini yok sayma ve bunun birlik önünde kesinlikle engel teşkil etmeyecek temelsiz sözlerle örtme çabası vardır.

"Birlik" çağrısı gerek içerik, gerekse biçim açısından gayri-ciddi bir şekilde ele alınmış ve sunulmuştur. İnsan yaptığı bir işte ciddi olur, sorumluluk duyar. Baştan savma iş yapılmaz. Hele bu "BİRLİK" gibi bir konuysa, ve bu çağrı dışındaki devrimci bir örgüte ve güce yapılıyorsa...

Bırakalım P.nizi ciddiye almayı, ona saygı göstermeyi, insan kendi insanlarına karşı saygı gösterir, onları ciddiye alır. Yapılan bir şeyin hakkı verilerek, gerekli açıklamalar yapılır, gerekçeler ortaya konur, geçmişten beri kendi yaptıklarınızın sevabıyla günahıyla özeleştirisi verilirdi. Bu ise aynı zamanda sorumluluk duyan ve saygılı olma sorunudur.

Tüm bunlar "Birlik" çağrısının niçin yapıldığını ortaya koymaya yetmez mi? İkinci noktaya gelince, arkadaşların kendileri de işin farkında ama sorunun özü yerine biçimle uğraştıkları için şimdiye kadar neden, "Parti ve devrimci kamuoyunda" anti-birlikçi ve bölücü olduklarını anlamayacak kadar kör, ciddiyetsiz, samimiyetsiz ve göstermelik bir "Birlik" çağrısı yazısıyla "ayrılıkçı" oldukları "imajının yıkılması"nı hayal edecek kadar uzağı göremeyecek durumdadırlar.

Yazıda aynen şu ksöyleniyor. "Bu çağrımız aynı zamanda, parti ve devrimci kamuoyunda hakkımızda bilinçli olarak yaratılan "ayrılıkçı" imajının yıkılması ve "konferans"çı kesimin ne denli "birlik"çi olduğunu da ortaya çıkarılmasına yardımcı olacaktır". Dedik ya sorunun özü yerine biçimlerle uğraşılırsa, böylesine bariz açmazlara düşülür. "Ayrılık"çı imajı varsa, bu; kabul etmek istemediğiniz, ama bir gerçek olan P.yi bölen ve tasfiyeye yönelen tavırlarınız ve izlediğiniz anti-birlikçi politikanız sonucu doğmuştur. Yoksa dediğiniz gibi "bilinçli" olarak "yaratılan" bir sonuç değildir. Bunu esas olarak kendinizde arasanız daha yararlı bir iş yapmış olmaz mısınız? Siz, bizim için "bilinçli" az şey yapmadınız. "Partiden ayrılan, atılan bir kaç kişi" dediğiniz "Partiyi temsil etmeyen, yurtdışında çöreklenmiş mülteci bir grup" vb.. dediniz. Sonuç ne oldu. Şöyle bir bakın bakalım. Siz ne söylemişseniz tam tersi ortaya çıktı. Devrimci çevreler, demokratik kamuoyu "konferans"çı dediğiniz bizi, partiyi temsil eden güç olarak görmüyor mu? Devrimci örgütler parti olarak bizi görüp ciddiye alınmıyor muyuz? Her halde tüm bunlar sizin "bilinçli" propagandanızla olmadı, kendi tavrımızın doğruluğu ve izlediğiniz politika sonucu oldu.

Arkadaşlar size dostça ve samimi tavsiyemiz, basit ve biçimsel şeylerle uğraşma yerine tavır ve davranışlarınızı gözden geçirmeniz ve izlediğiniz yanlış politikadan vazgeçmenizdir. Göreceksiniz ki o zaman, her şey düzelecek, siz de başkasına çamur atmaktan kurtulacaksınız.

Bizim ne denli "birlikçi" olduğumuzu açığa çıkarmaya gelince: Bu, sizin yapabileceğiniz bir şey olduğunu sanmıyoruz. Bu gücü kendinizde görseydiniz şimdiye kadar yapardınız. Neresinden tutarsak tutalım dökülen bir "birlik" çağrısıyla bunu başarabileceğinizi hayal ediyorsanız, daha çok beklersiniz, daha çok hayal alemine yolculuk yaparsınız. Dediğimiz gibi tüm bunlar, izlenen ve olan doğru ve tutarlı politikalar sonucu olmuştur. Dolayısıyla pratikte geçerliliği olan politikamız tutarlı ve alternatif bir politikayla altedilebilir. Kuru gürültülerle değil.

Bu noktalarda özet olarak söyleyeceğimiz şudur:

DABK'çı arkadaşların "birlik" çağrısı, inanılarak ve istenilerek yapılmış değil, hayatın dayatması, tabanlarından gelen baskılar sonucu ve "anti-birlikçi", "bölücü" ve parti tasfiyecisi" oldukları imajını silmek amacıyla politik" bir manevra olarak gündeme getirilmiştir. Ama yapılan, ilkelce ve acemice bir politikadır.

Arkadaşlar,

Yapmış olduğunuz bu "birlik" çağrısı, "politik" bir

manevra olmaktan da öte şekilsiz ve İLKESİZ'dir.

Komünist Partilerinde birlikler ve ayrılıklar her zaman ilkeli olmak zorundadır. İlkesiz temelde yapılan herhagi bir şey KP'lere zarar verir. Hatta yıkıma bile götürebilir. İlkesiz temelde yapılan bir şey o anda, çok "yararlı" veya "başarılı" gibi gözükse de sonunda başarısız kalmaya mahkumdur.

DABK'ın partiden ayrılmasının yanlış olduğunu, ilkesiz olduğunu defalarca söyledik, hala da söylüyoruz. İlkesizlik, ayrılıkta olduğu gibi "birlik" çağrısında da devam etmektedir. Çünkü KP'lerinde demokratik merkeziyetçilik ilkesi ve iki çizgi mücadelesi kavranmamıştır. Tek kelimeyle Leninist PARTİ olayı kavranmamıştır. Sorunların özü kavranmayınca o anda esen rüzgara ve duygulara göre hareket etmek kaçınılmaz olur. Bu da insani bir sağa, bir sola götürür. DABK açısından da olan budur.

İlk başta, yani DABK'ın ayrılığı sırasında gösterdiği sol sekter, bölücü ve P.tasfiyecisi tavır, bugün tersine dönüşmüştür. Yani, P. "birliği" sağ oportünist anlayış ve liberal tavırlar sergilenmektedir. Biz, arkadaşların, birlik karşısında, başında sola şimdi ise sağa çark ettiklerini, bunun da, başında koydukları yanlış ve ilkesiz tavrın bir devamı olduğunu söylüyoruz. Eğer arkadaşlar, sorunun özüne inip nerede hata yaptıklarını irdelemedikleri sürece, aynı yalpalanma içinde devam edeceklerini söylemek istiyoruz.

DABK'çı arkadaşlar şimdiye kadar P.den ayrılmalarının haklılığını, doğruluğunu ve ilkeli bir temelde yapıldığını kanıtlayamadılar. Temelsiz, inandırıcı olmaktan uzak, şu şunu yaptı, bu bunu yaptı demekten öteye geçmeyen ajitatif ve duygusal laflarla işi idare etmeye çalıştılar. Bu, bir yere kadar gider. Ondan öte işe yaramaz hale gelir. Doğal olarak arkadaşlar hayıflanıyor, kızıyor; "hakkımızda bilinçli olarak yaratılan ayrılıkçı imajı" diye kızıp kayıflanacağınıza, bunun sebeplerini, gülünç ve ilkesiz ayrılık ilan etmenizde ve onun "haklılığını kanıtlamak" için ileri sürdüğünüz gerekçelerdeki temelsizliklerde araşsanız daha doğru ve yararlı bir iş yapmış olacağınız inancındayız.

Gelelim "Birlik" çağrısının ilkesizliğine.

Arkadaşlar, hep "ilkeli" olmaktan bahsediyor ama ilkesizlik arkadaşların ilkesi haline gelmiş. Eğer partiyle ilkeli birlik istiyorsanız (burada şunu belirtelim, parti biziz, sizi parti görmüyoruz vb. söylenecektir. Hiç önemi yok, öyle görseniz, birleşmek istediğiniz güce karşı bile ilkeli olmak zorundasınız), ilkeli hareket etmek, açık davranmak zorundasınız. Bazı gerçekleri görmezlikten gelmekle, yokmuş gibi hareket etmekle, onların hiç biri yok olmazlar. Onlar vardır ve var olmaya devam edecektir.

KP'lerde birlik ML güçler arasında yapılır. Yani aralarında ilke ayrılığı olmayan, aynı ideolojik ve siyasi görüşleri savunan (taktik görüş farklılıkları olabilir) güçlerin, aynı örgüt içinde örgütsel birlikte dahil birleşmesinden daha doğal bir şey olamaz. Böyle bir istek de doğal bir istekdir. Bunun dışında yapılacak "birlikler" KP'ler açısından şekilsiz ve ilkesizdir. Burjuva partilerinin birleşmesine benzer.

DABK'çı arkadaşların "birlik" istediği olumlu bir adımdır, güzel ve sevinilecek bir şeydir; tabii ki, samimi ve inanılarak yapılmışsa. Buna daha önce değindik. Bir an için diyelim ki, arkadaşlar, "birlik" çağrılarında samimiler ve buna gerçekten inanıyorlar. Öyle de olsa, nasıl bir BİRLİK? diye sorup, cevap vermeliyiz. Sorun enine boyuna irdelenmeden, "birlik" mi iyi bir şey! P.mizin "gücü" artar, olumlu hava yaratır, moral verir vb.... temelde ki kısa vadeli çıkarlar görülüp uzun vadeli çıkarlar gözardı edilmeden, ilkeli davranmak ilkemiz olmalıdır. Sınıf mücadelesinde duygusallığa yer yok.

DABK'la partimizin birleşmesinin, ilkeli olabilmesi için öncelikle birbirimizi nasıl görüyoruz, birbirimiz hakkında ne düşünüyoruz, sorusuna cevap verilmelidir. Partimiz, MK 3. toplantısında aldığı bir kararla, gelinen aşamada artık DABK'ı ML olarak görmediğini ve birleşme sorununu gündemden kaldırdığını açıklamıştı. Bu kararımız geçerlidir ve P.mizin görüşlerinde bir değişiklik olmamıştır. Olması da, bize değil, arkadaşların izlediği çizgide ki değişikliğe ve gösterecekleri samimi tavra bağlı olacaktır.

Acaba, DABK, şimdi bizi nasıl görüyor? Eski düşüncelerinde bir değişiklik var mıdır? Varsa, değişen ne olmuştur? vb.. sorularımıza cevap vermelidir. Aslında bu cevabı yazılarında vermeliydiler. Ama hep es geçilmiş. Daha önce (belki şimdi de) DABK'çı arkadaşlar bizi nasıl görüyordu, bir hatırlayalım, "ikinci MK'nın koltuk değneği", "sağ oportünist, revizyonist", "Bunlar P.çizgisini ve İbrahim'i savunmuyor" vb.. söylenmiyor muydu? Söyleniyordu, hem de fazlasıyla. İtirazları olacağını sanmıyoruz, çünkü hepsi belgelidir.

O halde DABK'çı arkadaşlara soruyoruz. Hakkımızdaki "sağ oportünist" değerlendirmesi değişti mi? Değiştiyse nasıl görüyorsunuz? Değişmemişse bu "birlik çağrı sına diyelim olumlu cevap verdik ve "birlik" oluştu, bu birlik nasıl bir birlik olacaktır. "Birlik" çağrınıza "olumlu" cevap vermemiz halinde birden nitelik değiştireceğimizi düşünmüyorsunuz, inşallah. Sorduğumuz sorularla birlikte "Birlik" anlayışınızı da ortaya koyun. Kiminle birlik yapılır, ilkeli olmasının koşulları nelerdir? Bunlara da cevap vermelisiniz.

DABK, şimdiye kadar bizi ML olarak görmüyordu. Yani bir açıklama yapmayınca eski değerlendirmeleri geçerli demektir. DABK, "Birlik" çağrısını "Parti'nin temel programına bağlı güçlere" ve sadece bize yapıyor. Buradan şu sonuç ortaya çıkar; demek ki, biz partinin temel programına bağlıyız. Bu, bizim ML olmamız için yeterli midir? Yeterliyse, bugün biz ML bir güç olarak görülüyoruz demektir. Bu ise, yeni bir değerlendirmedir. O zaman eski değerlendirmenizin özeleştirisi nerede! Değerlendirmedeki samimiyete ve duyulan sorumluluğa güvenebilir mi? Eğer yeterli değilse, biz, partinin temel programına bağlı bir gücüz ama aynı zamanda "sağ oportünist"iz demektir. O zaman ilkeli birlik anlayışı nerede, rafa mı kaldırıldı. Oysa arkadaşlar "birlik anlayışımız ilkeli ve ML bir anlayıştır" diyorlar. Eğer arkadaşların "ilkeli ve ML" dediği anlayışları buysa, o zaman kendileri bilir. Biz de onun adını koyarız; İlkesizliğin ve şekilsizliğin ilkesi!

DABK'çı arkadaşlar "birlik" çağrısına koydukları başlıkta ve dolayısıyla, bizi, "partinin temel programına bağlı bir güç" olarak gördüklerine dair bir samimiyet belirtisi bile yoktur. Çağrının başlığı farklı, içeriği daha farklıdır. Hangisine inanacağız? Çağrı yazısının ikinci paragrafında "Sözde de olsa parti politikasını savunduklarını söyleyen cezaevlerinde arkadaşların....." diyor. "Konferansçı kanattaki arkadaşların 1987'de sergiledikleri tutum onların parti birliğini ve programını özünde savunmadıklarını ve bağlı olmadıklarının bir kanıtıdır." Ayrıca, "Konferansçı kesimle örgütsel birliği sağlamanın ana koşullarından biri de parti programının tüm konularda savunulması ve yaşama uygulanması için gereklerini kabul etmektir.", "TKP-ML'nin temel programını tüm konularda savunmayan ve ona bağlı olmayan.... hiç bir rolü olmamalıdır." deniyor.

Hem bizi, "partinin temel programına bağlı bir güç" görüp "birlik" çağrısı yapacaksın, hem de o konuda bizimle pazarlık yapacaksın. Neyin pazarlığını yapıyorsunuz.

İlkesel konularda pazarlık mı yapılır. Aramızda ilkesel ayrılık olup olmadığı bilinmiyor mu? "Birlik" çağrısı birleşilebilecek bir güce yapılmaz mı? Rastgele ve birleşme olmayacak veya birleşme yapılmayacak bir güce "birlik" sağrısı yapılır mı? Yapılırsa buna "deli saçması" denir. Size göre bizim dışımızda, TKP-ML kökenli başka örgütler de var, onlara niçin çağrı yapmadınız. Çünkü, birleşilebilecek bir güç görmüyorsunuz da ondan. Birleşmenin temelini koymuşsunuz, ve bize, o temele bağlı olduğumuz için "birlik" çağrısı yapıyorsunuz. Ama yine de temel konuda pazarlık yapıyorsunuz. Buradaki çelişki ve samimiyetsizlik nereden kaynaklanıyor acaba? Biz söyleyelim, başında da söylemiştik; "birlikçi" gözükmek için yapmak istediğiniz ama ilkelce ve acemice yaptığınız politikadan.

DABK'çı arkadaşların, "birlik" çağrısını niçin ve ne amaçla yaptıklarını, nasıl bir yaklaşım içinde olduklarını, "birlik" çağrısının niteliğini ortaya koydukları sonra şimdi de, çağrı yazısı içerisinde yer alan bazı noktalar üzerinde durmak istiyoruz.

DABK'çı arkadaşlar, bölücü ve parti tasfiyecisi tavırlarını gizleyebilmek için parti tarihini çarpıtmakta ve p. güçlerini inkar etmektedirler. İnkarcılık ve tahrifatçılık insanı yıkıma ve kendisini bile inkara götürür. Her şeyi kendisiyle başlatmak ve kendisinden başkasını yok sayma anlayışı, küçük burjuvazinin tekbenci anlayışıdır ki; bu anlayış kariyerizmi ve darbeciliği doğurur, onları sürekli olarak besler ve büyütür. Bu anlayış aynı zamanda, insanı, kendi hatasını görmesini engeller, kendisinin her zaman doğru davrandığı kibirliliğine sürükler, kendi hatalarını örtmek için başkalarına saldırtır.

DABK'çı arkadaşların yaptığı da bundan başka bir şey değildir. Çağrı yazısının daha ilk paragrafında şunlar söyleniyor! "... partinin yönetimine hakim olan 2. MK'nın tasfiyeci revizyonist çizgisine karşı, başını DABK'ın çektiği ML çizgi etrafında birleşen gerçek parti güçleri arasındaki mücadelenin zorunlu olarak doğurduğu bu ayrılık sırasında bir takım parti güçleri faydacı ve kariyerist bir tavır aldılar..." (abç) Önce bir noktaya açıklık getirealim. DABK'çı arkadaşlar, "2. MK'nin tasfiyeci revizyonist çizgisine karşı..." mücadeleyi başlatan ve yürüten (bir aralık öyle görelim) o dönemin DABK'ını ve ayrılıktan sonraki DABK'ıda sağ oportünist olarak değerlendirmiyor muydu? DABK yönetimine yeni gelen bir öncekini hep sağ oportünist çizgi izlemekle suçladı. (Doğru veya yanlış şimdi biz ona girmiyoruz.) Sağ oportünist çizgi izleyen DABK şimdi nasıl birden "ML çizgi" izlemeye başlıyor. Bu, kendinizi de inkar etmek anlamına gelmez mi? Dedik ya insan inkarcılık batağına batmaya görsün. Kendisini bile inkar eder, iyi bir şey yaptığını sanar. Ama nereye kadar?

Eğer, DABK'çı arkadaşlar derlerse ki, sağ oportünist çizgi izleyen bir organ veya örgüt "ML çizgi" de izleyebilir, ne diyelim, yine bu da arkadaşların, başka bir çelişkisidir deriz. Çizgi bir bütündür. Bir konuda doğru yapmak çizgi demek değildir. ML bir çizgi deyince, ideolojisiyle, siyasetiyle, örgütsel anlayışıyla, pratiğiyle vs. vs.. hepsi içine girer. "ML çizgi" neye karşı izlenmiş, "2. MK'nın tasfiyeci ve revizyonist" çizgisine karşı. Demek ki, 2. MK'nın tasfiyeci, revizyonist ideolojisine, teorisine ve pratiğine karşı alternatif bir çizgi izlenmiş. Ama o da "sağ oportünist" görülüyor. O halde buna "ML bir çizgi" denilemez. Bu kadar basit değil mi? Yok diyorsanız buyurun bizi aydınlatın.

Tarih çarpıtıcılığı ve inkarcılığı yapılarak "haklı" olduğunuzu ispatlamaya çalışıyorsunuz, ama daha çok batağa saplanıyorsunuz. Sağ oportünist çizgi bize karşı savunmada, "ML çizgi" oluverince, "ML çizgi"nin sonunda yapılan ayrılıkta, elbette, "ML" olacaktır, "zorunlu" olacaktır!... Yanlış olacak hali yok ya!.. Kendileri dışında olan güçlerin yaptıkları doğru olur mu? Elbette yanlış olacak. Dilin kemiği yok ama, sorumluluk ve saygı denen önemli değerler var. İnsan birazcık olsun sorumluluk duyup bu kadar desteksiz atmaz.

Partimiz, hiçbir zaman DABK'ı inkar eder bir konuma düşmedi, düşmeyecek, ama yaptığını da abartmadan hakkını vermektedir. Bununla birlikte, partimizin, DABK'ın dışındaki güçlerine ve değerlerine de sahip çıkmakta ve onların mücadelesini de inkar etmemektedir. Herkes kendi çapında, olanakları ölçüsünde bir şeyler yapmaya çalıştı. Bu, onları inkar etmemizi, parti tarihini çarpıtmamızı getirmez. 2.MK'nın sağ oportünist, revizyonist çizgisine karşı koyan, güçlü ve olanakları ölçüsünde mücadele yürüten insanları, P. üyeleri, "gerçek parti güçleri" değil mi? Bunlar neyin gücü oluyor, gerçek olmayan parti gücü mü oluyorlar? Nereye bakarsak inkarcılık. 2.MK'nın çizgisine karşı çıkıp mücadele yürüten, partinin görüşlerini savunup o temelde pratikte savaşım veren herkes (üyesi, kadrosu, sempatizanı) P.nin gücüdür. DABK'ı "gerçek parti gücü" olarak görmek, inkarcılık olduğu kadar, salt askeri bakış açısıdır da. Çünkü, silahlı güç orada "Mühür kimdeyse Süleyman o dur." özdeyişinde olduğu gibi DABK'çı arkadaşlar da, "Silah kimdeyse gerçek güç o dur." demektedirler. Tüm sorunlara namlunun ucundan bakılırsa öyle olur. Parti programınızı hayata uygulamak tek başına silahla olmayacak. Hayatın her alanıda ve her alanda (alanların özelliklerine göre) verilecek mücadeleyle olacaktır. Bu durumda, kalkıp en birinci parti programı "savunucusu" kesilmek, gülünç oluyor doğrusu. Bu işler lafla da olmuyor. Pratik her şeyin sınandığı bir alandır.

Çağrı yazısının ilk paragrafında içinde, ayrıca, "Partinin programını ve 2.MK'nın revizyonist çizgisine karşı sürdürülen ideolojik ve siyasi mücadelenin özünü yeterince kavrayamayan, ama sözde de olsa 1987'ye kadar DABK'ın yanında yer alan İstanbul Cezaevindeki bazı arkadaşların örgütsel ayrılık döneminde partinin gerçek güçlerini terk ederek, parti düşmanı mülteci revizyonistleri "yoldaş olarak değerlendirip onları baş tacı etmeleri, o arkadaşların ne kadar partinin politikasını kavradıkları ve P.nin birliğine bağlı olduklarının somut bir göstergesidir" deniyor. Biz, DABK'çı arkadaşlarla, parti programını kim iyi kavramıştır, kim daha iyi savunuyor vb... noktalarda söz düellosu yapacak değiliz. Pratik her şeyi gösteriyor ve gösterecek. "Sürdürülen ideolojik ve siyasi mücadelinin özünü" kavramamaya gelince.-Aslında buna en iyi cevabı pratiğimiz veriyor. Ama yine de biz, bir kaç noktayı vurgulamak istiyoruz. DABK'ın verdiği "ideolojik ve siyasi mücadele"yi abartmaya hiç gerek yoktur. Aslında DABK'ın övüneceği burası değildir. DABK, 2. MK'nın gerek 3. Konferans tartışmaları sırasında ve gerekse P.içinde yayınladığı yazılı görüşlerine karşı hangi mücadeleyi verdi bunun belgesini gösterebilir mi? 2.MK'nın "tasfiyeci ve revizyonist çizgisi" dediğiniz görüşleri p.içinde tabanında yazılı olarak dolaşırken, 3.Konferans tartışmalarını kendi görüşleri çerçevesinde yönlendirmeye çalışırken, bizim DABK'çılarımız neredeydi acaba? "ML çizgi" yi yansıtan ve "ideolojik ve siyasi mücadele" yi gösteren yazılı belgeniz var mı? Bunları söylerken DABK'ın o döneminde bir şey yapmadığını söylemek istemiyoruz. Ancak, "ideolojik ve siyasi mücadele"nin özünü kavramanın bu olmadığını vurgulamak istiyoruz. "kavramadı", "parti programını savunmuyor" dediğiniz o insanların 2. MK'nin çizgisine karşı ortaya koydukları anlayışın yazılı belgesi vardır. Parti içine dağıtılmıştır. Çizgi mücadelesini salt yazı yayınlamak olarakta anlamıyoruz. Fakat arkadaşlara bazı şeyleri hatırlatmak

gerekiyor.

"İdeolojik ve siyasi mücadelenin" özünü kavramak, o mücadeleden kaçmak, sonuna kadar götürmemek hiç değildir. 2 MK'ya karşı çizgi mücadelesi bitmeden, konferansa gidileceği sırada, konferansa gitmemek ve "ayrılık" ilan etmek, "ideolojik ve siyasi mücadelinin özünü" kavramak oluyor da, çizgi mücadelisini sonuna kadar götürmek, konferansta bunu devam ettirerek yenilgiye uğratmak, partinin program ve görüşlerini hakim kılmak tersi oluyor. Doğru biz, sizin yaptığınızı yapıp 2.MK'cılarla konferansta yüzyüze gelip tartışmaktan kaçmadık, mücadelemizi orada da sürdürdük. Siz ne derseniz deyin sonunda zaferi biz kazandık. Sizde şaşırıp kaldınız. Başka yapacak bir şeyiniz de yoktu zaten.

3.Konferansımızın, "refizyonistlerin etkinliğinde ve denetiminde olmasına rağmen revizyonistleri tasfiye ettiklerini söylediler." diyorsunuz. O zaman konferans kararlarını "mahkum" edinde görelim. Konferans, madem ki 2.MK'nın savunduğu görüşlerle Konferans kararları arasında büyük farklılıklar vardır. Bazı konularda aynı olması sonucu değiştirmez, değiştirmediği gibi o görüşlerin doğru olup olmadığına bakmak gerekir. Bu bir konferanstır, herkesin mutabık olacağı kararlarda çıkmayabilir. Önemli olan, çizgilerin çatıştığı esas öz noktasında çıkan sonuçtur. Yine söylüyoruz, "revizyonistleri tasfiye ettik" inkar mı edeceksiniz. Süreç içinde de P.den attık, bazısı da, baktılar birşey yapamayacak kendileri ayrılıp gitti. Sorun, birilerini "yoldaş" görüp "baştacı" etmek değildir. İki çizgi mücadelisini iyi kavramak ve sürdürülen ideolojik ve siyasi mücadeleyi, toplama aşamasına gelmiş 3.Konferans'a giderek, orada da sürdürmek ve P. çizgisini savunarak hakim kılmaktır. Doğru olan buydu, biz doğru olanı yaptık. Çünkü sorun kesinlikle "tecrit" sorunu değildi. Yanlışa karşı doğrunun savunulması ve uygulanmasıydı. "Baş tacı" etti dediğiniz kişilere karşı tavrımız bellidir, onun, bugün daha iyi anlaşılmış olduğunu sanıyoruz.

İstanbul Cezaevindeki "bazı arkadaşların" 1987'ye kadar "DABK'ın yanında yer" almasına gelince: Önce, küçük bir ayrıntı gibi gözüken ama belli bir anlayışın ürünü olarak yansıyan "bazı arkadaşlar" ifadesini düzeltmemiz gerekir. Birincisi 2.MK'ya karşı mücadele sadece İstanbul Cezaevlerinde değil içerde ve dışarda bir çok üye ve kadroyu ikincisi, cezaevlerine gelince. "Bazı arkadaşlar" değil, sadece dört parti sempatızanı dışında herkes, demek en doğrusudur. Çünkü, ayrılık sırasında sadece 4 kişi DABK'tan yana tavır koydu. Gelelim diğer noktaya. 1987 içinde meydana gelen ayrılığa kadar DABK, BABK ve İstanbul Cezaevi, 2. MK'ya karşı mücadelede birlikte hareket ediyordu. Birisi diğerinin yanında diye ifade etmek bizce doğru değildir. 1986 sonlarında 7 Konferans delegesi yoldaşın ölümünden sonra, DABK'ın, konferansın ülkede yapılması konusunda diretmeye devam etmesi üzerine 2. MK, iradi olarak DABK'ı konferansa katmama "tasfiye" etme eğilimi içine girdi. Bu 2.MK'nın iradi olarak böyle bir tavra girmesi, P.den, ML güçlerin önemli bir kesimini tasfiye etmesi anlamına gelecekti. 2. MK'nın bu anlayışına karşı elbette tavırsız kalınamazdı. 2. MK'yı öyle bir düşünceden vazgeçirmek gerekiyordu. Bu durumda sorun, sağ oportünistlerle, ML'ler arasında tercih sorunu olacağı için doğal olarak İstanbul Cezaevindeki yoldaşlar da "Eğer 2. MK böyle yaparsa, biz, DABK'ın yanında tavır alırız" diye görüş bildirmişlerdir. Bunun dışında zaten ideolojik ve siyasi düşünceleri çakışıyordu. Daha sonra 2.MK böyle bir tavra girmedi ve DABK'ın konferansa katılması için çalıştı Fakat, bu defa DABK'ın önemli bir çoğunluğu, konferansın toplanacağı sırada, konferansa katılmayacakları tavrını takındı. Bu defa konferansa katmayan 2.MK değil, katılmayan DABK'ın kendisiydi.

İstanbul cezaevindeki yoldaşlar, DABK'a özel bir mektup göndererek, tavırlarının yanlış olduğunu, konferansa katılmak gerektiğini, ayrılık tavrının P.yi böleceğini vb.. anlatmaya ve ikna etmeye çalıştılar. (Bunun böyle olduğu belgelidir). Bu aşamada sorunun boyutu değişmiş, oportünistlerle ML'ler arasında bir tercih yapmak değil, doğruları savunup uygulamak ve yanlışlara karşı mücadele edip tavır almak boyutuna sıçramıştır. Daha önceki koşullarda belirlenen tavır, olayın boyutunun değişmesiyle tavır da değişmiştir. Fakat DABK bir türlü bunu kavrayamamıştır. Bunun anlaşılmayacak bir yanı yoktur. Hala da kavramamakta ısrar ediyor.

DABK'çı arkadaşlar, çağrı yazılarında "Partinin bu duruma gelmesinde birinci derecede bir rol oynayan bu faydacı ve kariyerist kesim.."'' (yani İstanbul Cezaevi) diyerek, kendi sorumluluklarını ve suçlarını bu yoldaşlar üzerine yıkarak, bölücü ve parti tasfiyecisi olduklarını gizlemeye çalışıyor. Ama nafile, işlenen suç yapılan sorumsuzluk kalem darbeleriyle gizlenemez. İstanbul Cezaevindeki yoldaşların takındığı tavır doğrudur. 2.MK'nın sağ oportünist çizgisine karşı partimizin zafer kazanmasında ve konferansta yenilgiye uğratılmasında önemli bir rol oynamışlardır. Daha düne kadar bu yoldaşlara güveniyor ve saygı duyduğunuzu söylüyordunuz. ML yoldaşlar olarak görüyordunuz. Ama, sizin gibi tavır takınmayınca, her şey değişti; "faydacı ve kariyerist" olup çıktılar, "partinin programını kavramamış" oldular. Bizimle olursan, bizim yaptıklarımızı onaylayıp desteklersen iyisin, güzelsin; tersi olunca, "tukaka"sın. İşte DABK'ın mantığı, tavrı da budur.

DABK'çı arkadaşların, partimizin "Birlik Konferansı" önerisine niçin cevap bile vermedikleri konusunda, çağrı yazılarında verdikleri "cevap" çok gülünç, kendi hatalarını örtme ve masum gözükme çabasıdır. Cevap vermemelerinin cevabına bir bakalım "... çağrılarını bile hiç bir zaman resmi olarak Partimize ulaştırmadılar. Yayın organlarında yayınlanan bu çağrılar ancak tesadüfen aylar sonra elimize ulaşıyordu." (abç) "Ne olduğu belli olmayan, resmi kanallarla yetkili taraflara ulaştırılmayan... birlik çağrılarının bizim açımızdan dikkate alınır bir yanı yoktur" (abç) "Birlik Konferansı" önerimizi içeren yazınız DABK'çı arkadaşların eline geç ulaşmış olabilir. Ancak, "tesadüfen" ulaştığı ve "resmi kanallarla yetkili taraflara" ulaştırılmadığı doğru değildir. Bu işte bir unutkanlık yoksa, resmen yalan söyleniyor. Önerimizi içeren yayınımızın fazla gecikmeden bizzat yetkili kişilerine ulaştırılmak üzere verilmiştir. Aynı şey arkadaşların kendileri için geçerlidir. Kendi çağrı yazıları da bize gerilla birlikleri kanalıyla geldi. Batıda ise, alt organlarımızda görevli bir yoldaş kanalıyla MK'ya ulaşmıştır. Eğer bu şekilde olmasını kabul etmiyorlarsa, o zaman, nasıl istediklerini söylerler, partimiz de öyle yapardı. Bunlar sorunun tamamen teknik yanlarıyla ilgilidir. Önemli olan niyet ve istektir. Gerçekten arkadaşların, "birlik" diye bir niyetleri olsaydı, önerinin kendilerine ulaştığı andan itibaren harekete geçip, er veya geç cevap verirlerdi. Şimdi kalkıpta işin teknik yanlarıyla uğraşıp gülünç duruma düşmezlerdi. "bizim açımızdan dikkate alınır bir yan yoktur" diyerek kendi niyetsizliklerini, samimiyetsizliklerini ve ciddiyetsizliklerini ortaya koymazlardı. Önerimizi cevapsız bırakmaları konusunda getirdikleri gerekçede çelişki vardır. Öğrenmek istiyoruz; cevap verilmemesinin esas gerekçesi, çağrının "resmi kanallar-

la yetkili'' organınıza ve kişilerinize ulaştırılmaması mı, yoksa, size göre ''gerçekçi bir yanı bulunmayan..'', ''sadece demogojik bir propoganda amacını taşımaktan başka bir önem taşımayan'' çağrı yazımızın içeriği mi? Nasıl ulaştırıldığını söyledik. Arkadaşların söylediği gibi olmadığını belirttik. Çağrımızın içeriğine gelince, o bizim sorunumuzdur. Bizi bağlar. Sizin cevap vermemenizi hiç bir zaman haklı çıkarmız. Cevap verip mahkum etseydiniz, ''birlik'' yapmaya niyetiniz varsa doğrusunu koysaydınız.

Bu gerekçelerin hiç birisi değil. Arkadaşların şimdi söylemek, kabul etmek istemediği gerçeği biz söyleyelim. Partimizin ''Brlik Konferansı'' önerisi yaptığı sırada, DABK'çı arkadaşlar, hala ''bizim birlik diye bir sorunumuz yok, gelin bize katılın'', ''eğer yaptığınız konferansı feshederseniz, 2. MK'cıları saflarınızdan atarsınız işte o zaman birlik konusunda gündeme alabiliriz'' vb. diyordu. Evet arkadaşlar, işin esas gerçeği bu düşüncenizde yatıyordu. O zamanlar burnunuz havadan gözünüz kendinizden başka bir şeyi görmüyor, kimseyi ciddiye almıyor, ''bunlar bir şey yapamaz'', ''bunların silahlı mücadele diye bir derdi yok'' vb. vb. deyip duruyor ve tabanınızı hep bunlarla avutuyordunuz. Parti düşmanlığı kafanızı sosyal pratiğin kayalarına çarpıp (afedersiniz ama) sersemlediniz, şaşırdınız. İşte o şaşkınlık ve ruh hali içinde hareket ediyor, ne söylediğinizi ve ne yapmak istediğinizi pek bilmez bir şekilde davranışlar segiliyor, büyük çelişkiler içine düşüyorsunuz. Özürünüz kabahatinizden büyüktür.

Kendi hatalarımıza gelince. Bu konu aynı zamanda DABK'çı arkadaşların, ileri sürdükleri ''koşullar''ın birincisi içinde yer alıyor. Kendi hatamızı gördüğümüzde ve gösterdiğnizde hiç bir zaman özeleştirisini vermekten çekinmedik ve çekinmeyeceğiz. Bizim hatamız ve çelişkimiz şudur: DABK'ın, bölücü ve parti tasfiyecisi tavırlarıyla partiye verdikleri zararlar karşısında kızıp, bunu yapanların başını çekenler hakkında ağır ithamlarda bulunmak hem hata, hem de o dönemde izlediğimiz ''birlik'' politikasına tersti, çelişik bir durum arz ediyordu. Biz burada, DABK'ın aynı politikayı sürdürmesi halinde, şeflerinin sonunun ne olacağını tartışmak istemiyoruz. Ancak o dönemde, kehanetlerde bulunmak yanlıştı ve politikamızla çelişiyordu. Buna rağmen DABK'la birleşme politikamızı sürdürdük. DABK'ın dediği gibi, bu konuda samimi olmayan biz değil, DABK'ın kendisidir. Çünkü biz, ''birlik'' konusunda kabul edilmeyecek önerilerle ortaya çıkmadık. Şekilsiz ve ilkesiz birlik önerisi getirmedik. Samimiyetin ölçütü, söylenenlere inanmak, gerçekleşmesi için çaba sarfetmek, gelişmesi önüne kabul edilmeyecek engeller çıkarmamaktır.

DABK'çı arkadaşlar, ''samimi ve dürüst davranmalı, hatalar ve yanlışlarda bağnaz ve tutucu davranılmamalı, yanlışlar atıp doğrular benimsenmelidir.'' diyor. Evet bizde aynen katılıyoruz, buna bir itirazımız yok. İtirazımız başka tarafa. Acaba, DABK'çı arkadaşlar, bunu söylerken samimi mi ve inanarak mı söylüyor? İşte buna inanmak mümkün değildir. Yazıda bu yönde bir izlenim de edinemedik. Madem ki, buna inanılıyor, o halde, DABK'çı arkadaşlar, niçin kendi hataları konusunda tek bir söz etmediler. Soruları hep es geçip, karşısındakileri suçlayıp işin içinden sıyrılmaya çalıştılar. Hayır, öyle değiliz diyorlarsa bunu pratikte de göstersinler, pratik adım atsınlar.

Sonuç olarak özetleyecek olursak;

Arkadaşlar ''birlik'' çağrılarında samimi ve dürüst değildir.

''Birlik'' çağrısı istenilerek ve buna inanılarak yapılmış bir çağrı değil, tabanlarının zorlamasıyla ve devrimci-demokrat kamuoyunda ''anti-birlikçi'', bölücü ve parti tasfiyecisi yarasını silmek amacıyla politik bir manevra olarak gündeme getirilmiştir. Ama yapılan ilkelce ve acemice bir politikadır.

''Birlik'' çağrısı, politik bir manevra olmaktan da öte şekilsiz ve ilkesizdir. Tutarsız ve büyük çelişkilerle doludur.

''Birlik'' çağrısı, ciddiyetten uzak ve samimiyetsizce kaleme alınmıştır.

''Birlik'' çağrı'sına, ''birlik'' çağrısı yazısı değil, saldırı bildirisi demek gerekir. Yani savunmanın saldırısı.

DABK'çı arkadaşlar, gerçekten birlik istiyorsa ve buna samimi olarak inanıyorsa, yazımız içinde değindiğimiz sorularımıza ve eleştirilerimize cevap vermeli, samimi oldu ğunu pratik adım atarak göstermelidir. Sağa-sola temelsiz saldırarak ve kendi hatalarını örtmeye çalışarak değil.

Şekilsiz, ilkesiz ve samimiyetsiz birlik yapmaktansa ilkeli ayrı kalmayı tercih ediyoruz.

Dostça selamlar,
Ekim-1990
TKP/ML-MK

(Türkiye Komünist Partisi/Maksist-Leninist
Merkez Komitesi)

DABK'ın Yazısını ilişikte yayınlıyoruz

TKP(ML)'nin temel proğramına.....

Baştarafı son sayfada

nularından savunulması ve pratik yaşama uygulanması için tüm gereklerini kabul etmektir. Tüm temel konularda görüş birliğinin sağlanması örgütsel birliğin temelidir. Bu birlik sağlanmadıkça örgütsel birlik sağlanamaz. Sağlanmaya çalışılsa bile, bu yeni ayrılıkların başlangıcı olacaktır. Bu açıdan partinin tüm temel konularında görüş birliği sağlanmadıkça birlik yanlısı olmayacağız.

* 3) Partinin temel programı esas olarak gerçekleşecek olan birlik çalışmalarında, TKP/ML'nin temel programını tüm konularda savunmayan ve ona bağlı olmayan daha doğrusu savunduklarıyla parti üyeliği sıfatını yitiren unsurların hiç bir rolü olmamalıdır. İki çizgi mücadelesi adı altında, böylesi hayati önem taşıyan bir konunun, revizyonist-oportünist unsurların rolünü ve önemini bu plana çıkarmak, bu birliğin önünde bir engel olarak koymak birliği istemeyen yıkıcı ve bölücü bir tutum olacaktır. Bu tür unsurlar başlatılacak olan tartışma süreci içinde ortaya çıkacaktır ki bu gün de bu unsurlar bellidir.

* 4) 1987'de neden örgütsel ayrılığa gidildi; ideolojik-siyasi ve örgütsel olarak tasfiyeciliği en üst boyuta vardıran revizyonist çizgi, neden bu güçlere karşı desteklendi ve onlarla örgütsel birlik sağlandı? Bizim açımızdan bir YDB'nin konferansı olmaktan öteye gitmeyen ve adına "3. K." denilen toplantı ne denli meşrudur, ne denli meşru değildir? Daha sonraki süreçte söylenilenler nelerdir. Gelinen noktada niye ve niçin birlik, kiminle birlik? vb. konularda detaylı olarak tartışılmalı, samimi ve dürüst davranılmalı, hatalar ve yanlışlarda bağnaz ve tutucu davranılmamalı, yanlışlar atılıp doğrular benimsenmelidir. Her iki tarafta komünist bir yaklaşımla hatalarının özeleştirisini yapmalı ve bu konularda açık yürekli ve samimi davranılmadıkça birlik denilen olayın gerçekleşeceğini sanmıyoruz ve olamaz da.

* 5) Genel olarak yukarıda ortaya koyduğumuz birlik anlayışımız ilkeli ve ML bir anlayıştır. Ne olduğu belli olmayan, resmi kanallarla yetkili taraftarlara ulaştırılmayan, sadece demogojik bir propaganda amacını taşımaktan başka bir önem taşımayan birlik çağrılarının bizim açımızdan dikkate alınır bir yanı yoktur. Bu tür samimi olmayan yaklaşımları bugüne kadar olduğu gibi bundan böyle teşhir etmeye devam edeceğiz.

Yukarıda genel hatlarıyla ortaya koyduğumuz birlik anlayışımız doğrultusunda "konferans"cı kesimde olumlu ve somut gelişmeler olursa örgütsel birliğin sağlanması için gerekli teknik çalışmalar yapılıp sonuca gidilebilinir. Olumlu ve somut bir gelişme sağlanamadığı sürece partimiz bu sorunu gündemine alıp tartışmayacak ve pratik sorunların önüne çıkarmayacaktır. "Konferans"cı kanada bir birlik çağrısını ve niteliğini taşıyan bu kararın resmi yollarla "K"çı kesime ulaştırılması ve olumlu ya da olumsuz cevabın istenmesi ayrıca bu birlik çağrısının birer metnini cezaevindeki yoldaşlara ulaştırılması, partinin yayın organlarından yayınlanması ve olanakları dahilinde kamuoyuna duyurulması sağlanacaktır. Gerek bizim, gerekse "K"cı arkadaşların bu konulara bakış açısını genel bir şekilde ortaya koyan ve eleştiren yazıları önümüzdeki süreçte yayınlayacağız. Bu hem parti hem de diğer devrimci demokrat kamuoyunun sağlıklı bir şekilde bilgilenmesi için gereklidir.

TKP(ML)
MERKEZ KOMİTESİ
Haziran 1990

TKP(ML)'nin temel programına bağlı tüm güçleri bir kez daha ÖRGÜTSEL BİRLİĞE ÇAĞIRIYORUZ!

12 Eylül askeri faşist diktatörlüğü karşısında alınan örgütsel yenilgiden sonra, parti içinde başlayan ideolojik ve siyasi mücadele 1987 sonlarına doğru örgütsel ayrılığa dönüştü. 1983'lerden itibaren sistemli çizgi haline dönüşen ve partinin yönetimine hakim olan 2. MK'nın tasfiyeci revizyonist çizgisine karşı, başını DABK'ın çektiği ML çizgi etrafında birleşen gerçek parti güçleri arasındakik mücadelenin zorunlu olarak doğurduğu bu ayrılık sırasında bir takım parti güçleri faydacı ve kariyerist bir tavır aldılar. Örgütsel ayrılıkta parti düşmanı revizyonist çizgiyi destekliyerek parti birliğini yıkan bir rol oynadılar. Partinin programını ve ikinci MK'nın revizyonist çizgisine karşı sürdürülen ideolojik ve siyasi mücadelienin özünü yeterince kavramayanlar, ama sözde de olsa 1987'ye kadar DABK'ın yanında yer alan İstanbul Cezaevindeki bazı arkadaşların örgütsel ayrılık döneminde partinin gerçek güçlerini terk ederek, parti düşmanı mülteci revizyonistleri ''yoldaş'' olarak değerlendirip onları baştacı etmeleri, o arkadaşların ne kadar partinin politikasını kavradıkları ve partinin birliğine bağlı olduklarının somut bir göstergesidir.

Sözde de olsa parti politikasını savunduklarını söyleyen İstanbul Cezaevindeki arkadaşların bu kayrılıkçı ve yıkıcı takvrı partinin gerçek güçlerini önemli ölçüde zayıflattı. Bu durum karşısında parti tabanında önemli bir moral bozukluğu ve yer yer örgütsüzlük ve bekleme tavrı oluştu.

Partinin bu duruma gelmesinde birinci derecede bir rol oynayan bu faydacı ve kariyerist keşim hiçbir zaman partinin iradesini yansıtmayan ve mülteci revizyonist YDB'nın bir toplantısı olmaktan öteye gitmeyen konferanslarını ''3. Konferans'' olarak lanse ettiler. Revizyonistlerin etkinliğinden ve denetiminde olmasına rağmen ''revizyonistleri tasfiye ettiklerini'' söylediler. Konferanslarını ''Partinin iradesini yansıtan bir konferans'' olduğunu ve ''DABK'ın kendilerini meşru olarak tanımasını'' ayrıca kendileri ile ''birleşmesi'' gerektiğini söylediler.

Örgütsel ayrılık döneminde takındıkları bölücü ve yıkıcı tavırlarını ikiyüzlüce gizleyen, ML'lere karşı ''ihanetçi olacaklar'', ''teslim olacaklar'', ''yenilgi artıklarıdır'' vb. gibi aşağılık kehanetlerde bulunan bu orta yolcu oportünistler, bir yandan bu tavırlarını sürdürüp yıkıcılığı ve ayrılıkçılığı körükleyip keskinleştirirken diğer yandan da samimi olmayan sadece bu niteliğini gizlemek için demogojik bir şekilde ''birlik'' (!) çağrısı yaptılar. Gerçekçi bir yanı bulunmayan bu çağrılarını bile hiç bir zaman resmi olarak partimize ulaştırmadılar. Yayın organlarında yayınlanan bu çağrılar ancak tesadüfen aylar sonra elimize ulaşabiliyordu. Aynı şekilde partimiz tarafından ortaya konulan birlik anlayışını da hiçbir zaman kavrayamadılar ve kendi tabanlarını hep bu demogojik yalanlarla oyaladılar.

Gelinen bugünkü aşamada, partimizin birlik anlayışını net bir şekilde bir kez daha ortaya koymak ve bu birlik anlayışımız doğrultusunda ''konferansçı'' arkadaşlara partinin temel programının etrafından birleşme çağrısını birkez daha yapmayı gerekli bulduk. Bu birlik çağrımızda ortaya koyduğumuz ilkelerde somut bir gelişme sergileniyorsa, parti güçlerini örgütsel olarak da birleştirmeyi halkımızın ve partimizin genel çıkarlarına uygun olduğunu düşünüyoruz. Bu çağrımız aynı zamada, parti ve devrimci kamuoyunda hakkımızda bilinçli olarak yaratılan ''ayrılıkçı'' imajının yıkılması ve konferansçı kesimin ne denli ''birlikçi'' olduğunu da açığa çıkarılmasına yardımcı olacaktır.

Parti güçlerinin parti programı etrafında örgütsel birliğin sağlanması için ''konferans''çı arkadaşlara yaptığımız çağrının genel ilkeleri kısaca şunlardır;

* 1) Türkiye devrimci hareketi içinde hiçbir siyasi örgütün partimiz ve yoldaşlarımız hakkında yapmadığı ve genel olarak da devrimcilerin birbirleri hakkında yapamayacakları, siyasi olmayan kara karalama ve aşağılık olarak gördüğümüz tespitleri ''Konferans''cı kanat hakkımızda yaptı. Bu tespitlerin propagandasını kendi yayın organlarında ve bildirilerinde genişçe yaptı. ''DABK'ın şefleri GKK şefleri gibi ihanetçi olacaklar'', ''düşmana teslim olacaklar'', ''DABK 12 Eylül sürecinin yenilgi artığıdır'', ''DABK'ın varlığı düşmana karşı değildir, bize karşıdır'' vb. gibi devrimcilerin yapmayacağı ve pratik mücadele tarafından da sahibine yedirilen bu tespitlerin, kamuoyuna açık bir şekilde öz eleştirisinin verilmesi, örgütsel birliğe gidişin ilk adımıdır. Bu adım açık yürekli bir şekilde atılmadıkça, ''konferans''çıları açık yürekli ve samimi olarak değil samimiyetsiz tutumlarının sürdürücüleri olarak değerlendirmeye devam edeceğiz. Aynı şekilde bunların ''birlik'' konusundaki demogojik propogandasını da teşhir edeceğiz.

* 2) ''Konferans''cı kanattaki arkadaşların 1987'de sergiledikleri tutum onların parti birliğini ve programını özünde savunmadıkları ve bağlı olmadıklarının bir kanıtıdır. İdeolojik-siyasi ve örgütsel olarak tasfiyeciliği had safhaya ulaştıran ve parti ile hiçbir ilgileri kalmayanları ML güçlere karşı çıkarmak savunmak, parti programını savunmakla çelişir. ''Konferansçı'' kesimle örgütsel birliği sağlamanın ana koşullarından biri de parti programının tüm ko-